

Alver kommune
Postboks 4
5906 FREKHAUG

Saksbehandlar, innvalstelefon

Hege Brekke Hellesøe, 5557 2352

Klage - Alver - 172/1 - Hopland - støypt båtoppptrekk - dispensasjon

Vi viser til brev frå kommunen datert 14.03.2021.

Saka gjeld klage på administrativt vedtak om avslag på dispensasjon frå plan- og bygningslova § 1-8 for restaurering av støypt båtoppptrekk datert 05.01.2021.

Klagen vart handsama av utval for areal, plan og miljø i møte den 10.03.2021, der Alver kommune sitt vedtak datert 05.01.2021 vart omgjort og klagen vart tatt til følgje. Utval for areal, plan og miljø i Alver kommune fatta følgjande vedtak:

«APM- 042/21 Vedtak:

Klagen vert teke til følgje og vedtak i sak 20/13642, datert 05.01.21 vert gjort om.

Med heimel i pbl §19-2 vert det gjeve dispensasjon frå byggje-og deleforbudet i strandsona, jfr §1-8, for rehabilitering av båtoppptrekk.

Grunngjeving: Tiltaket er ikkje eit nytt tiltak, men rehabilitering av eit allereie eksisterande båtoppptrekk som tidlegare var støypt, men delar ev det er rast ut. Det er ikkje søkt om terrengendring, då det ligg i sjø.

APM-utvalet ser at det er positivt at ein reparerer og rustar opp gamle, utdaterte båtslipp. Fleire i bygda har stor nytte av båtslippen, då det ikkje finns mange slike båtslipp for folk flest, det blir såleis eit fleirbruksanlegg. Det er mogeleg for båtigarar å koma til sjøen med båtane sine og tiltaket vil åpna strandsona for ålmenta for meir enn bading og vassing, samt menneske med nedsatt funksjonsevne har då lettare å koma seg ut i sjøen.

I eit miljøperspektiv er det særst positivt at ein ikkje treng å reisa langt for å få båten opp på hengar, då næraste båtslipp ligg fleire mil frå dette.

Slik APM ser det, vil dette vera ei fellesløyving for området og båtsleppet vil ikkje kome i konflikt med strandområdet, då nausta ligg på andre sida av elva,

APM ser at fordelane med å gje dispensasjon for reparasjon av det gamle båtsleppet er klart større enn ulempene etter ei samla vurdering.

Statsforvaltaren i Vestland klagar på utval for areal, plan og miljø sitt vedtak 042/21, i møte den 10.03.2021.

Grunngjeving

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak føresegna det dispenserast frå og plan- og bygningslova sine formål ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. plan- og bygningslova (pbl.) § 19-2 andre ledd.

Arealdelen av kommuneplanen har vore gjennom ein omfattande prosess, og er vedteken av kommunestyret. Det skal såleis ikkje vere kurant å gjera unntak frå gjeldande plan. Ut ifrå omsynet til offentlegheit, samråd og medverknad i prosessen er det viktig at endringar ikkje skjer ved dispensasjonar, men at endringane vert handsama etter reglane om kommuneplanlegging og reguleringsplanlegging, jf. Ot. prp. 32 (2007-08) s. 242.

I 100-metersbeltet langs sjø skal det alltid takast særleg omsyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser jf. pbl. § 1-8 fyste ledd. Strandsona skal generelt haldast open og privatisering og nedbygging skal unngåast. Forbodet i § 1-8 andre ledd skal vege tungt. Eventuelle avvik frå dette forbodet skal som hovudregel skje gjennom ordinær planlegging, ikkje som dispensasjon, jf. Ot.prp.nr 32 (2007-08).

Fylkesmannen, no Statsforvaltaren, rådde i frå dispensasjon i brev av 19.03.2020. Det går fram av pbl. § 19-2 fjerde ledd at kommunen ikkje bør dispensere der statlege og regionale styresmakter har uttalt seg negativt til søknaden. Statsforvaltaren viser til uttale som grunnlag for si klage:

«Utifrå dei oversendte teikningane og flyfoto/foto frå området kan vi ikkje forstå anna enn at det er tale om ei utviding av kaien. Dei oversendte teikningane viser eit mykje større inngrep enn det som er der i dag og harmoniserer lite med området rundt. Dette er eit område med tilgjengeleg strandsona og eit omland med bustadar.

Vi vurderer at området har stort potensial for allmenn bruk. Det er difor viktig å bevare strandsoneverdiane i området. Tiltaka ligg på ei strand ved utløpet av ei elv. Ein bør vere varsam med nye inngrep i slike områder. Område kring naust er juridisk sett å oppfatte som utmark. I dag er det mogleg å bade/vasse på stranda her. Det er viktig at ein ikkje øydelegg/reduserer denne moglegheita med store kaiar/utstikkarar. Vi rår ifrå store endringar i dette området. Eventuelle endringar på stranda her må vurderast samla og med vesentleg vekt på allmenta si bruk/potensielle bruk av strandsona.»

Kommunen har i si grunngjeving av vedtaket lagt vekt på at dette kan nyttast av fleire og at det slik sett er eit fleirbruksanlegg. Statsforvaltaren er samd i at det vil vere positivt for bygda med eit fellesanlegg, men vi kan ikkje sjå at vedtaket sikrar tiltaket som eit fellesanlegg. Om tiltaket skal reknast som eit fellesanlegg må dette tinglysast og sikrast som ein servitutt på eigedomen.

Vi vurderer uansett at tiltaket er for stort og massivt, og at det harmoniserer lite med området rundt. Teikningane viser to, fire meter breie, utstikkarar, vi kan ikkje sjå kvifor ein treng eit så massivt anlegg for å trekke opp fritidsbåtar.

Ein dispensasjon i denne saka kan gjere det vanskeleg og avslå liknande sakar i kommunen, og kan gjere det vanskelegare å styre etter kommuneplanen.

Statsforvaltaren si vurdering er etter dette at omsyna bak byggjeforbodet i strandsona og dei statlege føringane for arealforvaltninga som denne sikrar, vert vesentleg tilsidesette dersom det vert gitt dispensasjon som omsøkt. Jf. elles pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan vi heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er ikkje oppfylte. Statsforvaltaren i Vestland klagar difor på Alver kommune sitt vedtak i møte 10.03.2021, sak 042/21.

Statsforvaltaren ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon, slik det er søkt om. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

Om tiltaket vert redusert i omfang og det vert sikra som eit fellesanlegg, vil Statsforvaltaren vurdere saka på nytt.

Med helsing

Nils Erling Yndesdal
avdelingsdirektør

Egil Hauge
seksjonsleiar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:
Vestland fylkeskommune Postboks 7900 5020 BERGEN